

finansielle i Marken. I det kirkelige Udvalgs Betænkning taler man om, at det alligevel vilde være noget kedeligt, at Folk ikke i den Grad som hidtil fik Anledning til at komme paa Besøg i Præstegaarden. Den ærede Ordfører for Flertallet berørte ogsaa dette og gav nogle Oplysninger om Katolikernes Stillings, der næsten virke overraskende og, som Tyskerne sige, lassen tief blicken, de give et dybt Indblik i, med hvilken Nidkærlighed, næsten Fanatisme, de kirkelige Samfund vaage over de enkelte Faar i deres Hjord. De tør bogstavelig ikke lade dem omgaa andre, de ere saa bange for, at Faarene fra den ene Faarestald skulle blandes eller komme i Berøring med Faar og da navnlig med en Hyrde fra den anden Stald, at efter den ærede Ordførers Oplysning Katolikerne endog tænke paa udlysning eller omvendt Form — jeg ved ikke hvorledes — at ville forbyde polske Arbejdere at indvandre her til Landet, hvis disse polske Arbejdere skulde udsættes for den Gru. Ellers forstaar jeg ikke, hvorledes denne Reformers Gennemførelse skulde bevirke, at vi ikke fik polske Arbejdere. Det, Katolikerne maa frygte, er, at disse polske Arbejdere skulle komme til at anmelde Fødsler, Dødsfald, Ægteskaber o. s. v. til en Sognekirkepræst. Man er altsaa fra katolsk Side bange for, at den aandelige Enemagt, man har over Medlemmerne af den katolske Menighed, skal blive brudt ved, at disse Medlemmer kom i Berøring med saadanne Kættersom de protestantiske Præster. Det maa jo være Meningen.

Naar man hører dette, faar man nogen Naelse om, at man fra kirkelig Side vaager meget stærkt over den Indflydelse, man hidtil har vundet ved Sammenblandingen af det borgerlige og det kirkelige paa dette Omraade. Jeg ved ogsaa, at der er Præster, der ere tilbøjelige til at bruge denne Magt, og jeg ved, at der er Præster, der ere tilbøjelige til at misbruge denne Magt. Vi have i den socialdemokratiske Presse ikke saa sjældent paatalt, hvorledes Præster have benyttet Attester til at drille og chikanere Befolkningen. Jeg kunde maaske benytte denne Lejlighed til at spørge den højtærede Kultusminister, om han ved, hvordan det forholder sig med følgende Forhold. Vi have i Bladet „Social-Demokraten“ gentagne Gange ført Klage over, at Præster her i København udfærdigede Fødselsattester saaledes, at man deraf kunde se og maatte se, at vedkommende Barn var født udenfor Ægteskab. Vi havde en Præst i København,

den bekendte Pastor Ifversen paa Nørrebro, der endog drev det saa vidt, at han, naar Barnet var født før Ægteskabets Indgaaelse eller, efter den gældende Moral, for tidligt i Forhold til Ægteskabets Indgaaelse, udtrykkelig skrev paa Attesten: Forældrene ere viede den og den Dato, og Barnet er født den og den Dato. Deraf kunde man se, at Barnet var kommet — efter hans Moral — for tidligt i Forhold til Ægteskabets Indgaaelse. Det er højst uheldigt, at Børn, der komme i vore Kommuneskoler, skulle gaa omkring med en saadan Attest — den skal jo forevises ved forskellige Lejligheder —, som paa en Maade udskiller dem fra de andre Børn. Vi have henvendt os gentagne Gange til den forrige Kultusminister, og han lovede at gøre, hvad han kunde imod dette Uvæsen, men saa vidt jeg ved, er Sagen løben ud i Sandet. Jeg vil henstille til den højtærede nuværende Kultusminister, om han ikke kunde sørge for en Ordning, hvorefter det blev umuligt for Barnet og for dets Kammerater at se paa Fødselsattesten, at det er født udenfor Ægteskab. Det ser meget grimt ud, at der staar dette: Moderen: den og den, udlagt Barnefader: den og den, og det er meget kedeligt, at et Barn skal løbe rundt med en saadan Attest. (*Keiser-Nielsen*: Det maa ikke staa der!). Maa det ikke staa der? Det finder stadig Sted her i København, saa vidt jeg ved. I alt Fald er det kun et Aar siden, at der er forevist os saadanne Attester. Jeg tror altsaa, at Præsterne ere noget tilbøjelige til at misbruge denne Indflydelse, de faa ved, at alle skulle henvende sig til dem i disse Anliggender, men, som sagt, man har fra Kirkens Side principielt betonet, at man intet har imod Gennemførelsen af virkelige Civilregistre. Jeg vil derfor meget anbefale det Udvalg, som, efter hvad jeg hører, vil blive nedsat, at tage dette Spørgsmaal op om Gennemførelsen af en virkelig Reform paa dette Omraade.

Jeg kan ganske slutte mig til, hvad den ærede Ordfører for Flertallet nævnedes om den Undtagelsesstilling, som gives Mosaisk Trossamfund. Det eneste, som egentlig sker i dette Lovforslag, er, at den nuværende Ordning, som er den, at alle Medlemmer af Folkekirken, og alle, som ikke tilhøre anerkendte Trossamfund, skulle anmelde Fødsler og Dødsfald o. s. v. til Kirkebogen, men derimod ikke de, der tilhøre anerkendte Trossamfund, afløses af den Ordning, som her foreslaas, hvorefter altsaa ogsaa Medlemmer af anerkendte